

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 31. maj 2022
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Michelle Knudsen
Sagsnr.: 2022-0030-7543
Dok.: 2429266

Besvarelse af spørgsmål nr. 849 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 849 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. maj 2022. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Torsten Gejl (ALT).

Mattias Tesfaye

/

Thomas Højgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 849 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse, hvor gamle de oplysninger, som bruges i sagsbehandlingen, må være som grundlag for et PSP møde uden borgerens samtykke?”

Svar:

1. PSP-samarbejdet er et samarbejde mellem politiet, de sociale myndigheder og social- og behandlingspsykiatrien som led i indsatsen over for socialt udsatte personer, som er etableret med hjemmel i retsplejelovens § 114, stk. 2.

2. Formålet med PSP-samarbejdet er at skabe et smidigt og uformelt forum for tilrettelæggelse af en koordineret indsats over for socialt udsatte personer med henblik på at sikre, at disse personer hjælpes på den rigtige måde, samt at forebygge, at de pågældende personer udvikler (eller fortsætter) en kriminel adfærd, jf. pkt. 2 i Justitsministeriets vejledning nr. 60 af 10. juli 2009 om politiets samarbejde med de sociale myndigheder og psykiatrien som led i indsatsen over for socialt udsatte personer (PSP-samarbejdet) og om videregivelse af oplysninger i forbindelse med samarbejdet (herefter vejledningen).

Målgruppen er typisk borgere, der med jævne mellemrum optræder i politiets døgnrapporter, som ikke entydigt hører til i målgruppen for en af sektorerne i PSP-samarbejdet, og som derfor er i fare for at ende i et ”tomrum” mellem forskellige myndigheders ansvarsområder med risiko for, at de pågældende ikke får den nødvendige støtte.

Personerne i målgruppen vil desuden typisk være karakteriseret ved, at de har været indblandet i kriminalitet, at de har haft et massivt misbrug af alkohol eller stoffer, at de ofte har haft en truende, aggressiv eller voldelig adfærd, at de har flere indlæggelsesforløb på en psykiatrisk afdeling bag sig, og/eller at de har haft svært ved at fastholde en bolig på grund af deres uhenigtsmæssige adfærd eller dårlige økonomi.

Det er en forudsætning for PSP-samarbejdet, at myndighederne kan drøfte den pågældende borgers situation i et mere uformelt forum. En sådan drøftelse kan indebære udveksling af oplysninger om den pågældende borgers rent private forhold, herunder om anholdelser, detentionsanbringelser,

strafbare forhold, sociale og psykiske problemer samt misbrug af nydelsesmidler.

3. Rammerne for udveksling af oplysninger i PSP-samarbejdet er reguleret af retsplejelovens § 115.

Det følger af retsplejelovens § 115, stk. 1, at politiet kan videregive oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold til andre myndigheder, hvis videregivelsen må anses for nødvendig bl.a. af hensyn til politiets samarbejde med de sociale myndigheder og social- og behandlingspsykiatrien som led i indsatsen over for socialt udsatte personer (PSP-samarbejdet).

Efter retsplejelovens § 115, stk. 2, 1. pkt., følger det endvidere, at andre myndigheder i samme omfang som efter stk. 1 kan videregive oplysninger om enkeltpersoner til politiet og andre myndigheder, der indgår i de former for samarbejder, som er nævnt i stk. 1. Oplysningerne må i forbindelse med de nævnte former for samarbejde ikke videregives med henblik på efterforskning af straffesager, jf. bestemmelsens 2. pkt.

Efter disse bestemmelser må videregivelse kun ske af hensyn til formålet med PSP-samarbejdet (koordinering af indsatsen over for socialt udsatte personer), og videregivelsen skal være nødvendig for, at PSP-samarbejdet kan fungere, jf. pkt. 4.1 i vejledningen.

Bestemmelserne indebærer, at de deltagende myndigheder i hvert enkelt tilfælde skal vurdere, om det konkret er nødvendigt at videregive bestemte oplysninger om privatpersoner, for at samarbejdet kan fungere. Heri ligger, at der med ordningen ikke skabes adgang til, at f.eks. de involverede aktører inden for social- og behandlingspsykiatrien frit kan videregive enhver (sundheds-)oplysning om en bestemt persons rent private forhold, men alene de oplysninger, som er nødvendige for, at de involverede myndigheder kan tilrettelægge en koordineret indsats over for den pågældende person.

Det vil f.eks. kunne være nødvendigt, at repræsentanter fra social- og behandlingspsykiatrien i PSP-regi videregiver oplysninger om, at en person, der gang på gang optræder truende over for naboerne, lider af tvangstanker, jf. pkt. 4.1 i vejledningen. Det vil i den forbindelse kunne være nødvendigt for tilrettelæggelse af politiets indsats, at de pågældende repræsentanter giver nærmere oplysninger om, hvordan tvangstankerne kommer til udtryk – f.eks. at den pågældende person optræder højtråbende og aggressivt, men

ikke direkte voldeligt. Derimod vil der ikke nødvendigvis være behov for at videregive nærmere oplysninger om baggrunden for tvangstanker og udviklingen af vedkommendes sygdomsforløb eller oplysninger om et eventuelt tvangsmæssigt ophold på lukket institution flere år tilbage.

Der er ikke i retsplejeloven fastsat specifikke regler for, hvor gamle de oplysninger, som udveksles mellem myndighederne, må være, idet det bemærkes, at det afgørende for muligheden for at udveksle oplysninger er, at videregivelsen vurderes at være nødvendig, jf. nærmere ovenfor.

Det kan dog supplerende oplyses, at det følger af det forvaltningsretlige officinalprincip, at det påhviler den enkelte forvaltningsmyndighed enten selv at fremskaffe de fornødne oplysninger eller at foranledige, at andre medvirker til sagens oplysning. En unødvendig udstrækning af en undersøgelses omfang kan efter omstændighederne være i strid med grundsætningen om, at forvaltningen udelukkende må varetage saglige formål. Myndigheden bør desuden sikre, at oplysningerne er korrekte og om nødvendigt ajourførte, før der træffes afgørelse.